

CONFIGURAREA GRUPURILOR DE LUPTĂ BLINDATE ÎN CADRUL FORTELOR TERESTRE

CONFIGURING ARMORED BATTLEGROUPS IN THE LAND FORCES

LA CONFIGURATION DES GROUPES BLINDÉS DE COMBAT AU SEIN DES FORCES TERRESTRES

Lt.col. Florin-Ioan CIOANĂ*

Configurarea forțelor militare din forțele terestre, în special a grupurilor de luptă, este o soluție privind întrebuințarea doar a acelor elemente componente și microstructuri ale unei forțe militare, la nivel tactic, care pot avea succes în operațiile militare, cu costuri și pierderi minime. În operațiile militare moderne, apare nevoia de întrebuințare a grupurilor de luptă care au, în urma configurării lor, o structură militară cu mobilitate, putere de foc și protecție ridicată. Aceste condiții pot fi îndeplinite de blindate pe roți sau șenile, nu neapărat de tancuri organizate în grupuri de luptă blindate. Configurarea grupurilor de luptă blindate în forțele terestre trebuie să respecte principiile de întrebuințare a forțelor militare în operațiile militare.

The configuration of military forces in the land forces, especially battlegroups, is a solution for using only those components and microstructures of a military force, at a tactical level, can be successful in military operations with minimal costs and losses. In modern military operations is a need to use combat groups that have, as a result of their configuration, a military structure with mobility, firepower and high protection. These conditions can be met by armored on wheels or tracks, not necessarily tanks, organized in armored battlegroups. The configuration of armored battlegroups in the land forces must respect the principles of the use of military forces in military operations.

La configuration des forces militaires au sein des forces terrestres, en particulier des groupes de combat, est une solution qui donne la possibilité d'utiliser, au niveau tactique, uniquement les composants et les microstructures d'une force militaire qui puissent être couronnés de succès dans les opérations militaires, avec des coûts et des pertes minimaux. Ainsi, il devient nécessaire d'utiliser, dans les opérations militaires modernes, des groupes de combat qui, en raison de leur configuration, disposent d'une structure militaire à grande mobilité, à forte puissance de feu et à protection élevée. Toutes ces conditions peuvent être remplies par des véhicules blindés à roues ou à chenilles, pas nécessairement par des chars organisés en groupes blindés de combat. La configuration des groupes blindés de combat au sein des forces terrestres doit respecter les principes d'utilisation des forces militaires dans les opérations militaires.

Cuvinte-cheie: grupuri de luptă blindate; configurare; mobilitate; putere de foc; protecție; capabilități.

Keywords: armored battlegroups; configuring; mobility; firepower; protection; capabilities.

Mots-clés: groupes blindés de combat; configuration; mobilité; puissance de feu; protection; capacités.

Planificarea și executarea acțiunilor și operațiilor militare în spațiul de luptă modern nu vor mai putea fi realizate de forțe sau structuri militare organizate doar după arma, specialitatea sau cantitatea acestora. Devine din ce în ce mai imperioasă nevoia de a configura aceste forțe cu acele elemente componente și microstructuri

calitative care să poată pune în valoare elementele existente ale spațiului de luptă, începând de la teren și până la starea vremii la momentul desfășurării operației militare. Astfel că operațiile militare din spațiul de luptă modern vor fi executate de structuri cu o configurare în funcție de misiunea sau obiectivele de îndeplinit, de natura și valoarea forțelor inamicului prezente în spațiul de luptă, precum și de natura forțelor proprii aflate la dispoziție, la momentul respectiv.

***Batalionul 405 Sprijin Logistic „Năsăud”**
e-mail: heniu@yahoo.com

Întrebuințarea combinată a diferitelor structuri luptătoare în acțiuni militare nu este neapărat nouă, metoda fiind utilizată din vechime, când comandanții grupau într-o singură structură, sub o comandă unică, cavaleria cu infanteria, pentru a obține victoria. Ulterior, armata romană a combinat efectul catapultelor cu acțiunile infanteriei și cavaleriei în acțiunile militare din acea vreme. Mai recent, începând cu Primul Război Mondial, au fost mai multe încercări din partea comandanților și planificatorilor militari de a găsi tactici, tehnici și metode noi de întrebuințare a forțelor avute la dispoziție, prin gruparea temporară a minimum două sau mai multe structuri de arme diferite, pentru îndeplinirea unei misiuni specifice, respectiv străpungerea liniilor inamicului, pentru acea vreme.

Mai recent, pentru a depăși situația în care se găseau forțele beligerante în timpul Primului Război Mondial, respectiv războiul static, bazat pe lupta din tranșee, fiecare dintre aceste părți a încercat să schimbe, într-un fel sau altul, acea tactică prin întrebuințarea altor tehnici de configurare a forțelor militare avute la dispoziție.

Astfel, pentru a schimba rezultatul urmărit, armata germană a utilizat *Stormtroopers*, în germană *Stoßtruppen*, trupe de șoc, care erau antrenate să lupte cu tactici de infiltrare, parte a noii metode germane de a ataca tranșeele inamicului, și astfel să-și îndeplinească scopul propus.

În armata britanică, tendința a fost aceea de utilizare a armelor combinate în atac, în mod deosebit a artileriei, mitralierelor și infanteriei, folosind un control descentralizat al focului și sistemul de comandă unică.

Armata franceză, deși a avut intenția, prin propunerile căpitanului André Laffargue¹, de a dezvolta tacticile și tehnicile de infiltrare existente la acea vreme, nu le-a implementat. Aceste propuneri se refereau la faptul că primul val al unui atac să identifice pozițiile de apărare greu de cucerit, dar să nu le atace, ci doar să le fixeze urmând ca valorile ulterioare să facă acest lucru.

Armata rusă a utilizat cu succes tacticile șoc și de infiltrare la scară largă, în iunie 1916, în timpul *ofensivei Brusilov*², dar, din cauza revoluției din februarie 1917, nu a mai fost continuată dezvoltarea acestora.

Practic, fiecare parte beligerantă a Primului Război Mondial a încercat, într-un fel sau altul, să

și schimbe modul de organizare și de configurare a forțelor, pentru a obține victoria în campaniile lor militare.

Grupul de luptă, provenit din termenul din limba engleză ”battlegroup”, are o etimologie care este legată nemijlocit de evoluția istorică militară.

Battlegroup (termen britanic, acronim BG) sau *Task Force* (termen american, acronim TF), în teoria militară a acestor armate, este „componenta de bază a constituirii forței luptătoare a unei armate”³.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, apar atât la germani, cât și la aliați primele grupuri de luptă, în adevăratul sens al cuvântului.

În armata germană, erau denumite *Kampfgruppe* (KG), acestea reprezentând o formațiune de arme, întrunită ad-hoc, de obicei, o combinație de tancuri, infanterie, artilerie, inclusiv antitanc, elemente organizate, în general, pentru o anumită activitate sau operațiune.

Un *Kampfgruppe* putea diferi, în dimensiune, de la un corp, la o companie, dar cel mai frecvent, a fost o formație de nivel *Abteilung*⁴, respectiv de nivel batalion.

Unul dintre comandanții armatei germane, de la acea vreme, care a înțeles și a folosit efectul produs de combinarea, în special, a tancurilor cu aviația, în executarea unei operații militare, a fost generalul *Heinz Guderian*⁵. Acesta a întrebuințat, ca metodă de configurare a forțelor, pe toată durata războiului, cât a fost comandant de structuri de tancuri, în special forțe de tancuri și aviație, precum și forțe de sprijin de luptă, obținând succese în campania militară împotriva armatei ruse.

În rândul armatelor țărilor membre ale NATO, consider ca fiind reprezentative armata Marii Britanii și cea a Statele Unite ale Americii, în configurarea forțelor în grupuri de luptă de mărime și valori diferite.

În armata Marii Britanii, un grup de luptă, *battlegroup*, este definit ca un „grup întrunit de arme de manevră, format pe baza unui comandament al unei unități de luptă, organizat pentru o misiune specifică”⁶.

Numărul mare de opțiuni privind gruparea forțelor pentru a forma grupuri de luptă a determinat dezvoltarea și stabilirea detaliată a tacticilor, tehnicilor și procedurilor specifice. Mai mult decât atât, s-a impus stabilirea doctrinei și opțiunilor tactice disponibile pentru comandanții și pentru statele majore ale grupurilor de luptă terestre.

Întrebuințarea armelor întrunite în acțiunile de luptă este un concept tactic, aflat la baza doctrinei acestei armate, care acceptă ideea că armamentul și unitățile sunt mult mai eficiente atunci când operează „combinat”, decât atunci când acționează separat. Astfel, britanicii desemnează un *battlegroup* ca fiind unitatea de manevră de arme întrunite de bază, formată din combinarea subunităților de luptă, de sprijin de luptă și de sprijin de servicii.

Grupurile de luptă, *battlegroups*, sunt grupate, de regulă, sub comanda unui comandament de brigadă. În mod excepțional, acestea pot fi puse sub comanda directă a unui comandament de divizie, pentru a îndeplini o sarcină specifică. Beneficiul fundamental al unui astfel de *battlegroup* este sinergia creată prin gruparea armelor, special proiectată pentru o misiune specifică. Mai mult, un *battlegroup* are o organizare pentru misiune bazată pe sarcini. Pentru ca organizarea pentru misiune să poată fi pusă în practică, un *battlegroup* trebuie „să fie în măsură să se regroupeze atât ziua, cât și noaptea și să aibă deprinderi comune la nivelul întregului grup de luptă, dar și al subunităților din compunere, care vor permite obținerea succesului regroupării și al folosirii elementelor redislocate”⁷.

În armata SUA, în ceea ce privește brigada, ca mare unitate de referință în planificarea și ducerea tuturor tipurilor de operații, găsim o altă perspectivă privind conceptul de grup de luptă, *battlegroup*. Astfel, au fost introduse noile tipuri de brigăzi de format *battlegroup* (*brigade combat teams – BCTs*), care, chiar dacă sunt mai mici, sunt la fel sau chiar mai eficiente în operații de luptă majore și de stabilitate și sunt mult mai bune în interacțiunea cu alte elemente tactice decât cele de bază.

Deoarece noile BCTs, considerate grupuri de luptă de nivel brigadă, sunt mai mici decât brigăzile de bază ale diviziilor, armata le poate desfășura în număr mai mare și, prin urmare, pot să îndeplinească mai eficient cerințele geografice de luptă ale comenzii, în timp ce asigură un tempo operațional ridicat al armatei.

La nivelul forțelor terestre ale armatei SUA, au fost stabilite trei tipuri de *battlegroupuri* de nivel brigadă: mecanizat (*Heavy Brigade Combat Team – HBCT*), de infanterie (*Infantry Brigade Combat Team – IBCT*) și Stryker (*Stryker Brigade Combat Team – SBCT*)⁸.

În ceea ce privește grupurile de luptă *battlegroupul*, de tip brigadă mecanizată (*Heavy*

Brigade Combat Team – HBCT), acestea înlocuiesc brigăzile de blindate sau mecanizate ale diviziilor mecanizate și cele separate de tancuri, de mecanizate și regimentele de blindate. Aceste HBCT dispun de tancuri și de infanterie mecanizată în cadrul unor batalioane de manevră standardizate de arme întrunite, sunt capabile să învingă forțele militare ale oricărei țări atunci când luptă „forță-contra-forță”, și sunt organizate pentru a lupta în sistem arme întrunite de la nivel companie/echipă.

O particularitate a acestor grupuri de luptă este că sunt organizate cu capacități de autosusținere în spațiul de luptă, de până la 72 de ore⁹.

În ceea ce privește grupul de luptă de tip brigadă de infanterie (*Infantry Brigade Combat Team – IBCT*), gândit ca o forță ușoară, acesta înlocuiește brigăzile speciale ale diviziilor de parașutiști, de asalt aerian și de infanterie ușoară. Aceasta brigadă este cea mai „ușoară”, bazată pe infanterie debarcată, capabilă de operațiuni de parașutare sau de desant aerian, fiind proiectată să acționeze în teren restricționat.

Battlegroupul de tip brigadă Stryker (*Stryker Brigade Combat Team – SBCT*), cel mai nou tip, este o brigadă de infanterie motorizată, ușor blindată. SBCT combină capacitatea de dislocare a IBCT cu mobilitatea caracteristică HBCT. SBCT are unele caracteristici pe care alte unități de infanterie nu le au, vehiculul Stryker oferă avantajul unei mobilități mai mari, împreună cu o protecție suplimentară¹⁰.

La o analiză mai atentă a contextului geopolitic și a mediului de securitate din care România face parte și luând în considerare relațiile militare ale NATO cu statele din afara Alianței, putem afirma că este nevoie, mai mult ca oricând, de o adaptare a structurilor militare naționale la aceste provocări posibile. Astfel, pot fi identificate unele tipuri de structuri militare optime care să facă față acestor provocări și modul de întrebuințare a acestora în orice posibil scenariu și în orice mediu specific.

În acest context, este necesară o analiză mai atentă a forțelor militare ale statelor membre ale Alianței și a doctrinelor, conceptelor și modului de întrebuințare a acestora în operațiile militare și de implementare a lor, cu adaptările implicite, structurilor militare naționale. Toate aceste concepte, ale statelor membre reprezentative ale NATO, privind modul de întrebuințare a structurilor militare în operațiile militare pornesc de la principiul combinării efectelor puterii de

luptă a forțelor de diferite specializări (tancuri, infanterie, elicoptere) într-unul singur, în același loc, în același timp și cu efort maxim.

În esență, trebuie să ne axăm pe identificarea aceluia tip de structură sau acelor tipuri de structuri militare care să răspundă la câteva cerințe esențiale ale câmpului de luptă modern: putere mare de foc, mobilitate și anduranță extinsă, dotare cu echipamente performante și antrenate în medii specifice și posibilitate de autonomie logistică tot mai mare.

Cea mai posibilă soluție privind o structură militară care să răspundă la aceste cerințe, cel puțin din punct de vedere teoretic și bazându-ne pe experiența forțelor statelor membre ale NATO reprezentative, este, la această dată, *grupul de luptă*. Mergând mai departe, un *grup de luptă blindat*, în care să fie configurate blindatele avute la dispoziție, poate fi o soluție privind organizarea forțelor unei brigăzi mecanizate/blindate.

Grupul de luptă poate să fie o structură interarme sau întrunită, cu caracter temporar, sub o comandă unică, destinată să îndeplinească o misiune primită de la eșalonul superior. Acest grup de luptă blindat trebuie să poată fi realizat într-un timp foarte scurt, să fie funcțional, să fie modular în relațiile cu celelalte structuri de luptă existente, să fie dotat cu tehnică modernă cu mare mobilitate și putere de foc, să asigure protecția personalului, sistemul de comunicații să fie fiabil și aibă imaginea clară a sarcinilor și a misiunilor pe care poate să le îndeplinească.

Un alt aspect al raționamentului ne obligă să luăm în considerare și organizarea unui ipotetic inamic. România se află la flancul estic al NATO, iar în proximitatea noastră, se află o putere militară mondială care ar putea polariza forțe și mijloace fără o identitate anume, care să acționeze pentru a îndeplini o gamă variabilă de scopuri. Trebuie să ne punem următoarele întrebări: ce organizare pot să aibă aceste forțe, ce dotare cu echipamente au, cum acționează în câmpul tactic, cum întrebunțează forțele și mijloacele aflate la dispoziție în luptă.

De aici, derivă preocuparea noastră în a identifica acele structuri militare care pot contracara aceste acțiuni ale forțelor militare ale unui ipotetic inamic. Mai precis, cum pot fi organizate forțele proprii din punct de vedere tactic, astfel încât rezultatul obținut după întrebunțarea lor să fie exclusiv favorabil forțelor proprii, ce fel de principii

ar putea fi folosite și cum ar trebui restructurate sau adaptate sistemele aferente acestor forțe.

Conform FM 100-2-1¹¹, un ipotetic inamic are, în organizarea lui și ca mod de întrebunțare în operațiile militare, *grupurile mobile*, respectiv, atunci când inamicul este slăbit și nu are la îndemână rezerve credibile, eșalonul doi al armatei poate organiza *grupul de forțe mobil*, format dintr-un corp de armată de tancuri sau mecanizat (în mod normal 1-3 divizii, întărite cu elemente de luptă și de suport logistic forțe mobile). Grupul mobil diferă față de eșalonul doi standard prin aceea că se așteaptă ca acesta să intre în adâncimea apărării inamicului și să fie capabil să se autosustină, fără ajutor suplimentar. Acest grup mobil va fi întrebunțat de ipoteticul inamic pentru a ataca rezervele, punctele de comandă și elementele de logistică ale forțelor proprii. Această acțiune, dacă reușeste, obligă forțele proprii la polarizarea unor alte forțe, în adâncimea dispozitivului propriu, pentru a putea face față amenințărilor grupului mobil. Aceasta implică adaptarea planului de operații a forțelor proprii sau chiar schimbarea lui. Cu siguranță putem deduce că, dacă ipoteticul inamic poate organiza grupuri mobile de valoare mare, respectiv corp de armată sau divizie, acesta poate organiza și grupuri mobile de valoare mai mică, de nivel brigadă, regiment sau batalion care să fie întrebunțate în aceeași manieră ca și grupul mobil de nivel divizie sau corp de armată.

Aceste posibilități ale unui ipotetic inamic ne obligă să identificăm soluții în organizarea și întrebunțarea forțelor proprii, astfel încât să putem contracara acțiunile acestuia în timp util.

Sporirea efectului distructiv, a preciziei și vitezei de reacție, apariția și dezvoltarea unor sisteme de cercetare, dirijare-ghidare și lovire deosebit de performante au produs schimbări profunde în creșterea potențialului de luptă al forțelor, mai ales dacă sunt organizate și întrebunțate combinat în cadrul unui grup de luptă. În consecință, au fost reconsiderate anumite norme tactice, misiuni și, mai ales, s-au impus schimbări în identificarea și organizarea structurilor de o mai mare putere de luptă și mobilitate.

Luând în considerare cele prezentate mai sus, cred că, și în armata noastră, trebuie să analizăm oportunitatea configurării și întrebunțării unor grupuri de luptă de diferite tipuri și dimensiuni, să studiem condițiile în care comandanții ar decide

să folosească forțele într-o manieră ușor diferită decât cea clasică, având la bază cerințele câmpului de luptă modern. Aici, ne referim atât la aspectele esențiale care trebuie să ne răspundă mereu la cei 5 „C” (cine, ce, unde, când, de ce?), cât și la alte cerințe privind adaptarea tacticilor, tehnicilor și sistemelor de luptă la specificul unor situații care pot apărea în spațiul de luptă.

În continuare, se va analiza organizarea și întrebuințarea tancurilor și blindatelor din brigăzile mecanizate sau, mai recent, a brigăzilor blindate în cadrul unei structuri de tip grup de luptă blindat, care să poată fi configurat și folosit în cadrul forțelor terestre.

Un grup de luptă blindat se referă la configurarea acestuia cu mijloace de luptă blindate, pe roți sau șenile, nu exclusiv tancuri.

În opinia mea, un grup de luptă blindat este o structură militară de nivel tactic, formată prin atașarea la structuri de tancuri, de exemplu la batalionul de tancuri, a unor structuri de nivel companie sau pluton, în întregime sau cu parte din subunități, a unui număr de subunități de infanterie care au în dotare mașini de luptă a infanteriei și a unor subunități de sprijin de luptă, necesare pentru ca această structură militară să îndeplinească o misiune specifică. Condiția obligatorie pentru ca grupul de luptă să fie blindat este ca toate forțele să fie dotate cu tehnică blindată, pe șenile sau roți. În ceea ce privește comanda acestei structuri militare, aceasta poate să fie la comandamentul batalionului de tancuri sau un stat major, generat special pentru misiunea de îndeplinit.

Pentru a susține întrebuințarea tancurilor și blindatelor în cadrul grupurilor de luptă blindate, aducem în atenție următorii factori: puterea de luptă a unui grup de luptă în care să fie întrebuințate tancurile și blindatele crește semnificativ, mobilitatea pe care o poate avea un astfel de grup de luptă și, mai ales, viteza cu care poate acționa asupra inamicului sunt foarte mari, posibilitatea de a executa manevre pe spații mari și, îndeosebi, în adâncimea dispozitivului inamicului recomandă aceste grupuri de luptă ca fiind cele mai eficiente în operațiile militare ale forțelor terestre.

În argumentarea organizării grupurilor de luptă blindate în cadrul brigăzii mecanizate/blindate, susțin, în principiu, organizarea și întrebuințarea a cel puțin două grupuri de luptă bazate pe tancuri și a două grupuri de luptă bazate pe infanterie care are

în dotare mașini de luptă a infanteriei. Cu siguranță, în funcție de situația tactică, numărul grupurilor de luptă și componența lor pot să fie diferite.

Drept exemplu, aduc în atenție următorul aspect: brigada mecanizată este organizată, în principiu, pe forțe luptătoare, respectiv batalioane de infanterie și tancuri, cu un număr de blindate care poate diferi în funcție de organizare, de forțe de sprijin de luptă și de forțe de logistică¹². În urma organizării, pot rezulta, cel puțin teoretic, următoarele grupuri de luptă blindate: un grup de luptă blindat, organizat pe două companii de tancuri, cu două de infanterie; două grupuri de luptă blindate, organizate pe o companie de tancuri și două de infanterie și un grup de luptă, organizat pe două companii de infanterie. Ca rezervă a brigăzii mecanizate, rămâne o companie de infanterie.

Grupurile de luptă în care blindatele predomină vor fi întrebuințate pentru acțiuni ofensive, grupurile de luptă organizate pe infanterie vor fi utilizate pentru acțiuni defensive, iar grupul de luptă format numai din infanterie poate fi folosit ca rezervă, pentru acțiuni de protecție a forțelor, pentru asigurarea unor puncte obligatorii de trecere, pentru nimicirea unui desant aerian și fixarea inamicului.

Exemplul de mai sus e teoretic, organizarea reală a grupurilor de luptă fiind dată de situația tactică și de teren. Este foarte posibil ca arhitectura lor să fie diferită față de exemplul dat mai sus, dar, în esență, prin organizarea grupurilor de luptă în care să fie întrebuințate tancurile și blindatele, se urmărește realizarea scopului și stării finale dorite.

O influență majoră asupra organizării grupurilor de luptă o au inamicul și organizarea acestuia pentru luptă și, implicit, forma de luptă și manevra adoptată de forțele proprii. O variantă optimă ar fi organizarea unui *grup de luptă blindat*, de nivel batalion, format numai din tancuri, mașini de luptă a infanteriei, artilerie terestră autopropulsată și artilerie antiaeriană blindată, pentru *operația decisivă* a brigăzii mecanizate, și două la trei grupuri de luptă blindate, pentru *operațiile de modelare*.

Acest grup de luptă blindat se bazează, în special, pe întrebuințarea tancurilor și mașinilor de luptă ale infanteriei pentru a obține rezultatul sau starea finală dorită, respectiv înfrângerea inamicului prin acțiuni ofensive îndrăznețe, executate cu rapiditate și fermitate.

Cu siguranță că, în toate operațiile militare în care vor fi întrebuințate grupurile de luptă blindate,

vor fi folosite și elicoptere antiblindate, pentru lupta împotriva elicopterelor și blindatelor inamicului. În acest caz, va crește puterea de luptă a grupului de luptă, ceea ce va conduce la creșterea încrederii personalului în obținerea succesului pe câmpul de luptă.

Constituirea unui grup de luptă blindat presupune o analiză atentă a raportului nevoi/posibilități, pe această bază determinându-se structura optimă de forțe luptătoare, de sprijin de luptă și de logistică potrivite misiunii de îndeplinit. Ideal ar fi ca grupul de luptă blindat respectiv să fie întărit proporțional cu misiunea de îndeplinit și cu amenințarea existentă. Trebuie luat în considerare faptul că resursele de forțe și de mijloace ale brigăzii sunt limitate, în situația constituirii grupurilor de luptă, elementul de bază fiind structura de forțe și mijloace la momentul respectiv și unele posibilități de sprijin de la eșalonul superior.

Structura acțională a unui grup de luptă blindat trebuie să fie echilibrată, forțele luptătoare, corespunderă misiunii, iar forțele de sprijin, proporționale cu valoarea forțelor luptătoare și cu specificul misiunii. Posibilitățile acționale ale acestuia depind deci, în mod direct, de compunerea brigăzii și de gradul de înzestrare a acesteia.

Un factor care influențează constituirea grupurilor de luptă blindat sunt forțele de sprijin și, în special, forțele de artilerie terestră și forțele de apărare antiaeriană. Cu cât avem mai multe forțe la dispoziție, cu atât mai multe grupuri de luptă pot fi organizate. În funcție de situația tactică și de teren, nu este neapărat nevoie să fie organizate multe grupuri de luptă, ci doar câte se impun, dar cu o putere de luptă mare. Un grup de luptă blindat fără apărare antiaeriană este foarte vulnerabil pe câmpul de luptă la amenințarea aeriană, și posibilitățile de întrebuințare în luptă sunt reduse. De asemenea, lipsa artileriei terestre poate influența negativ îndeplinirea misiunii.

Avantajul fundamental al grupurilor de luptă blindate este mobilitatea și puterea de luptă generată de gruparea de arme, constituită pentru o misiune specifică. Referindu-ne la organizarea pentru misiune, un grup de luptă blindat trebuie să fie în măsură să se regrupeze rapid, ziua și noaptea, în cadrul oricărei operații care se desfășoară și să fie compus din subunități de tancuri, infanterie și arme de sprijin, instruite în comun, care să permită posibilitatea regroupării și angajării în operație a elementelor deja desfășurate.

Indiferent de specificul grupării, întregul potențial al grupului de luptă blindat poate fi dezvoltat doar dacă instruirea colectivă și unitatea de comandă se manifestă la cel mai înalt grad de disciplină.

Bazându-se pe estimarea și pe planul său, comandantul brigăzii va organiza, pentru misiune, un grup sau mai multe grupuri de luptă blindate prin atașarea sau întărirea cu subunități ori cu elemente din cadrul structurii marii unități, luând în considerare structura de tancuri avute la dispoziție. Organizarea forțelor pentru misiune trebuie să fie cea mai adecvată pentru îndeplinirea misiunii încredințate.

Pentru a ne contura imaginea modalității în care funcționează, pe câmpul de luptă, un grup de luptă organizat, la nivelul brigăzii mecanizate, am încercat să scoatem în evidență rolul celor două principale forțe luptătoare, tancurile și infanteria, dar și al combinării lor pe timpul luptei atât în operația ofensivă, cât și în operația de apărare. Rolul forțelor de sprijin de luptă și al celor de logistică nu este mai puțin important, dar intenționăm să aducem în prim-plan aspectele puterii de luptă și posibilitățile de manevră ale tancurilor și infanteriei dotate cu mașini de luptă a infanteriei în cadrul grupurilor de luptă.

Puterea de luptă a unui grup de luptă blindat este generată de folosirea combinată a tancurilor și mașinilor de luptă ale infanteriei într-un anumit fel pe timpul operațiilor militare. Puterea de luptă a grupului de luptă poate fi crescută sau scăzută, în funcție de misiunea pe care o are de îndeplinit.

Referitor la manevră, terenul nerestricțiv este propice desfășurării operațiilor militare, caracterizate prin utilizarea eficientă a tancurilor și blindatelor în cadrul grupului de luptă blindat. În acest teren, infanteria sprijină mișcarea înaintată a tancurilor prin realizarea siguranței nemijlocite, menținând punctele cheie, curățind tranșeele inamice și sporind focurile directe cu armele ușoare din dotare și cu cele antitanc. Terenul restrictiv sporește vulnerabilitatea grupurilor de luptă prin reducerea vitezei, a mobilității și a avantajelor puterii de foc a tancurilor și mașinilor de luptă ale infanteriei.

Pentru cea mai bună exploatare a capacităților ofensive ale forței unui grup de luptă blindat, tancurile și infanteria mecanizată trebuie să acționeze împreună în urmărirea scopului comun.

Fiecare dintre elementele grupului de luptă oferă un grad de sprijin nemijlocit celuilalt element. Dacă acționează separat atât tancurile, cât și infanteria, există șanse mari ca acestea să fie neutralizate sau scoase din luptă rapid.

La nivelul brigăzilor mecanizate/blindate, consider că se poate aplica acest mod de întrebuințare a structurilor de tancuri și blindate (mașini de luptă a infanteriei) pentru îndeplinirea unor scopuri precise și, aici, mă refer, în special, la organizarea unor grupuri de luptă formate din tancuri, infanterie, elicoptere și forțe de sprijin de luptă.

În vederea configurării grupului de luptă blindat, unitățile și subunitățile care urmează a fi părți componente ale acestuia necesită o regrupare într-o anumită zonă sau raion, stabilită de comandantul brigăzii. Regruparea este, în principiu, o acțiune simplă, dar necesită exersare și antrenament. Regruparea în cadrul grupului de luptă sau între astfel de grupuri poate avea loc anterior sau în timpul desfășurării operației. Acest lucru necesită timp și dacă nu se realizează la momentul oportun, poate avea ca rezultat ratarea acestui moment favorabil, precum și producerea de pierderi grupului de luptă blindat.

De regulă, un grup de luptă organizat în cadrul brigăzii mecanizate poate include¹³:

- comandamentul BG;
- 3 la 5 grupuri de manevră, de regulă constituite din infanterie, blindate și dacă există posibilitatea, și din elemente de aviație;
- o subunitate de cercetare, sprijinită, când este necesar, de mijloace blindate, infanterie, aviație sau de mijloace de cercetare de geniu;
- o subunitate de sprijin a manevrei, care poate include armament antitanc dirijat sau aruncătoare de grenade;
- 1 la 3 subunități/unități de artilerie terestră;
- 1 la 3 subunități/unități de artilerie și rachete antiaeriene;
- o structură de geniu, la care se adaugă organizarea pentru misiune a mijloacelor specifice armei;
- elemente de logistică: detașament suport logistic, parte din logistica unității „părinte”, pentru fiecare unitate luptătoare, o subunitate medicală.

Deși se poate considera că grupul de luptă înlocuiește vechiul „detașament”, se poate face diferența dintre ele: flexibilitate ridicată în organizarea/compunerea grupului de luptă,

gradul ridicat de independență, rolul manevrier accentuat și independența în acțiuni, obținerea efectului dorit al puterii de luptă, datorită cumulării potențialelor de luptă ale elementelor componente. Detașamentele se organizează, în principal, pentru o singură misiune, precisă și, deseori, condusă de eșalonul superior, în timp ce la nivelul grupului de luptă, comandantul acestuia are libertate de acțiune și poate îndeplini mai multe sarcini atât specificate, cât și deduse.

Concluzii

Consider că aspectele teoretice prezentate din specificul armatelor Marii Britanii și SUA pot constitui un punct de referință documentat în dezvoltarea concepției de organizare și întrebuințare a grupurilor de luptă blindate, în care să fie configurate tancurile și blindatele din organica brigăzii mecanizate/blindate, cu amendamentul de a se realiza concordanța cu realitatea și cu specificul militar, existente la momentul actual în Armata României.

Pentru fundamentarea oricărui demers în adoptarea conceptului de grup de luptă blindat, trebuie să luăm în considerare unele aspecte doctrinare privind utilizarea grupului de luptă blindat, tactici, tehnici și metode care sunt aplicate la acest nivel tactic, și o serie de misiuni ale elementelor care vin în compunerea unei structuri militare organizate pe misiune.

Configurarea grupurilor de luptă blindate trebuie să respecte principiile de întrebuințare în luptă a structurilor care le vor compune.

Această posibilă formă de configurare și întrebuințare în luptă a grupurilor de luptă blindate poate aduce un plus de eficiență în îndeplinirea sarcinilor și misiunilor specifice forțelor terestre, eficiență caracterizată în special prin viteza, forța și precizia manevrei, prin diminuarea pierderilor, economia forțelor și mijloacelor, prin acoperirea unui spectru mai larg de posibilități în câmpul tactic.

În ceea ce privește întrebuințarea tancurilor, combinată cu celelalte arme și în special cu infanteria și elicopterele de luptă, lucru nu neapărat nou, ținând cont că și în literatura militară românească au fost dezvoltate o serie de modalități de întrebuințare combinată a acestor forțe, vreau să scoatem în evidență faptul că, pentru a îndeplini o misiune sau un obiectiv în câmpul de luptă, cel mai

indicat este să găsești soluția optimă de organizare a forțelor avute la dispoziție pentru luptă, într-un grup de luptă, cel mai indicat un *grup de luptă blindat*, astfel încât odată introdus în acțiune, acesta să obțină rezultatul planificat. Cu siguranță că un grup de luptă blindat, bine organizat, cu tancuri și cu infanterie mecanizată, cu vehicule blindate și sprijinit de elicoptere și de celelalte forțe de sprijin va respinge inamicul, atunci când este în apărare, și va străpunge apărarea inamicului în ofensivă. O contribuție majoră la obținerea succesului o are și exploatarea la maximum a terenului și a condițiilor de stare a vremii.

Ca o concluzie generală, putem afirma că este neapărat nevoie de identificarea soluțiilor optime de organizare și întrebuițare a forțelor militare și, implicit, a blindatelor din cadrul structurilor din forțele terestre în operațiile militare. Aceste soluții de organizare și întrebuițare trebuie să poată fi utilizate cu succes împotriva unui ipotetic inamic. Odată identificate, aceste soluții pot fi puse în practică, mai întâi la un nivel tactic mai mic, pentru a elimina orice disfuncționalități posibile. Aceasta implică elaborarea unui cadru normativ, respectiv regulamente și instrucțiuni specifice, care să fie în concordanță cu realitatea de pe teren în ceea ce privește capacitățile și dotarea cu tehnică de luptă și cu sisteme de armament a forțelor terestre.

NOTE:

1 https://en.wikipedia.org/wiki/Infiltration_tactics, accesat la 24.05.2020.

2 https://en.wikipedia.org/wiki/Brusilov_Offensive, accesat la 22.05.2020.

3 https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_group, accesat la 22.05.2020.

4 <https://en.wikipedia.org/wiki/Abteilung>, accesat la 24.05.2020.

5 https://en.wikipedia.org/wiki/Heinz_Guderian. accesat la 22.05.2020.

6 *** *Army Field Manual, Battlegroup Manual*, Vol. 1, *Combined Arms Operations*, part 2 – *Battlegroup Tactics*, Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, București, 2007, p. 3.

7 *** *Army Field Manual*, Vol. 1, part 2 – *Battlegroup Tactics*, 2002, p. 4-1.

8 *** *FM 3-90.6, The Brigade Combat Team*, Headquarters Department of the Army, Washington, DC, 4 August 2006, p. xvi.

9 *Ibidem*, p. 12-1.

10 *Ibidem*, p. A-7

11 *** *FM 100-2-1, The Soviet Army, Operations and tactics*, Headquarters Department of the Army Washington DC, 16 July 1984, pp. 2-7.

12 *** *F.T./I. – 1, Manualul pentru luptă al brigăzii mecanizate*, București, 2004, p. 27.

13 Mr.drd. Stelian Pantazi, lt.col. Cristian Hîra, „Considerații privind constituirea grupurilor de luptă (Battle Groups)”, *Sesiunea anuală de comunicări științifice cu participare internațională STRATEGII XXI/2006*, 13-14 aprilie 2006, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2006, p. 555.

BIBLIOGRAFIE

*** *ADP Land Operation*, Londra, 1999.

*** *Army Field Manual*, Vol. 1, part 2, *Battlegroup Tactics*, 2002.

*** *Battlegroup Tactics Manual*, Vol. 1, *Combined Arms Operations*, part 2 – *Battlegroup Tactics*, Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, București, 2007.

*** *CGSC Student Text 100-3 Battle Book*, U.S. Army Command and General Staff College, Fort Leavenworth, Kansas, 2000.

*** *FM 3-90.6, The Brigade Combat Team*, Headquarters Department of the Army, Washington DC, 2006.

*** *FM 100-2-1, The Soviet Army, Operations and tactics*, Headquarters Department of the Army Washington DC, 1984.

*** *F.T./I. –1, Manualul pentru luptă al brigăzii mecanizate*, București, 2004.

*** *F.T. –1, Doctrina operațiilor Forțelor Terestre*, București, 2006.

*** *F.T. –3, Manualul de tactică generală a Forțelor Terestre*, București, 2006.

Military Doctrine Precipis, Regional Training Centre Romania-United Kingdom, *Army Brigade Course*, București, 1998.

*** *Strategia de Securitate Națională a României*, București, 2007.

*** *Design for Military Operations: the British Military Doctrine*, HMSO, January, 1989.

Buța Viorel, Alexandrescu Gelu, Dumitru Daniel, *Elemente dinamice ale câmpului de luptă modern: Puterea de luptă*, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2004.

Dr. Dragomirescu Valentin, „Considerații privind evoluția și întrebuițarea în acțiunile militare rapide a grupurilor de luptă europene”, *Impact Strategic* Nr. 4[37]/2010, Editura Universității de Apărare „Carol I”, București, 2010.

DuBois Edmund L., *A Concise Theory of Combat*, The Military Conflict Institute, 1997.

Gudmundsson Bruce I., *Stormtroop Tactics: Innovation in the German Army, 1914-1918*, 1995.

Mr.drd. Pantazi Stelian, lt.col. Hîra Cristian, „Considerații privind constituirea grupurilor de luptă (Battle Groups)”, *Sesiunea anuală de comunicări științifice cu participare internațională STRATEGII XXI/2006*, aprilie 2006, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București.

A. Zanella James Maj., *Combat Power Analysis is Combat Power Density*, School of Advanced Military Studies, United States Army Command

and General Staff College, Fort Leavenworth, Kansas, 2012.

https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_group

<http://en.wikipedia.org/wiki>

<http://www.us.train.army.mil>

https://en.wikipedia.org/wiki/Infiltration_tactics

https://en.wikipedia.org/wiki/Brusilov_Offensive

<https://en.wikipedia.org/wiki/Abteilung>

https://en.wikipedia.org/wiki/Heinz_Guderian